

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 113/10
V Lucemburku dne 16. listopadu 2010

Rozsudek ve věci C-261/09
Gaetano Mantello

Vnitrostátní soud, který vystaví evropský zatýkací rozkaz, je oprávněn rozhodnout, že se předcházející rozhodnutí vydané v jeho právním řádu nevztahuje na stejný čin, jaký je uveden v jeho zatýkacím rozkazu

Justiční orgán, který zatkne obviněného, tudíž nemůže za běžných okolností odmítnout jeho předání

Cílem rámcového rozhodnutí¹ o evropském zatýkacím rozkazu je zjednodušit a urychlit postupy vydávání osob mezi členskými státy tím, že se odstraní složitost a možné prodlení spojené se stávajícími politickými a správními postupy vydávání zavedením systému volného pohybu soudních rozhodnutí, který je založen na zásadě vzájemného uznávání. Mechanismus evropského zatýkacího rozkazu je založen na vysoké úrovni důvěry mezi členskými státy. Jeho provádění lze pozastavit pouze v případě závažného a trvajících porušování zásad stanovených v Listině základních práv jedním z členských států. Dále platí, že justiční orgán členského státu, který má vykonat zatýkací rozkaz, jej odmítne vykonat, pokud má informace, že trestní stíhání proti vyžádané osobě v jiném členském státě za stejný čin skončilo konečným rozhodnutím. Mimoto považuje-li vykonávající justiční orgán informace, které mu sdělil vystavující členský stát, za nedostatečné pro to, aby mohl rozhodnout o předání, požádá orgán, který zatýkací rozkaz vystavil, o neprodlené poskytnutí potřebných doplňujících informací.

Pan Gaetano Mantello byl v roce 2005 odsouzen Tribunale di Catania (soud v Catanii, Itálie) za nedovolené držení kokainu za účelem jeho dalšího prodeje. Následně si odpykal trest odnětí svobody v délce deseti měsíců a dvaceti dnů.

V roce 2008 tentýž soud vystavil na výše jmenovanou osobu evropský zatýkací rozkaz z důvodu, že se v letech 2004 a 2005 podílela na obchodu s omamnými látkami v organizované zločinecké skupině v několika italských městech a v Německu.

Poté, co se koncem roku 2008 prostřednictvím Schengenského informačního systému (SIS) německé orgány dozvěděly o zatýkacím rozkazu, nechaly G. Mantella zatknout. Tribunale di Catania jakožto justiční orgán, jenž vystavil zatýkací rozkaz, informoval Oberlandesgericht (zemský odvolací soud) ve Stuttgartu, že rozhodnutí vydané v roce 2005 nebrání výkonu zatýkacího rozkazu.

Oberlandesgericht se však obrátil na Soudní dvůr s otázkou, zda může odmítnout výkon tohoto zatýkacího rozkazu na základě zásady *ne bis in idem*, jelikož v okamžiku vyšetřování, které vedlo k odsouzení G. Mantella za držení kokainu, již měli italští vyšetřovatelé důkazy, které postačovaly k jeho trestnímu stíhání za obchod s omamnými látkami v organizované zločinecké skupině. V zájmu vyšetřování tito vyšetřovatelé nepředložili vyšetřujícímu soudci informace a důkazy, které měli, ani v té době nepožádali o trestní stíhání těchto činů.

¹ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).

Soudní dvůr v odpovědi na první otázku ohledně výkladu pojmu „stejný čin“ konstatuje, že výklad tohoto pojmu v rámci judikatury týkající se Úmluvy k provedení Schengenské dohody² je platný i v kontextu rámcového rozhodnutí. Soudní dvůr má však za to, že se otázky předkládajícího soudu ve skutečnosti spíše týkají **pojmu „konečné rozhodnutí“**. Projednávaná věc tak nastoluje otázku, zda na základě okolnosti, že italští vyšetřovatelé měli v okamžiku rozhodnutí o držení omamných látek (v roce 2005) důkazy o účasti obviněného na zločinném spolčení, ale nepředložili je k posouzení Tribunale di Catania, aby nenarušili zdárný průběh vyšetřování, lze mít za to, že již existuje rozhodnutí, které lze pokládat za konečné rozhodnutí o činech uvedených v tomto zatýkacím rozkazu.

Soudní dvůr uvádí, že trestní stíhání proti vyžádané osobě za stejný čin skončilo konečným rozhodnutím, pokud je na základě trestního řízení stíhání s konečnou platností zastaveno nebo pokud je obžalovaný pravomocně zproštěn obžaloby. **Tato „konečná“ povaha rozhodnutí se posuzuje na základě práva členského státu, v němž bylo toto rozhodnutí vydáno. Rozhodnutí, kterým bylo podle práva členského státu zahájeno trestní stíhání osoby a jímž nebylo s konečnou platností ukončeno trestní řízení na vnitrostátní úrovni týkající se určitých činů, tudíž není procesní překážkou tomu, aby bylo v jednom z členských států Unie případně zahájeno trestní stíhání této osoby pro tentýž čin nebo aby v něm bylo pokračováno.**

Pokud **justiční orgán, který vystavil zatýkací rozkaz, v odpovědi na žádost o informace, kterou formuloval vykonávající justiční orgán, na základě svého vnitrostátního práva výslovně konstatoval, že předcházející rozhodnutí vydané v jeho právním řádu není konečným rozhodnutím vztahujícím se na činy uvedené v jeho zatýkacím rozkazu, pak vykonávající justiční orgán v zásadě nemůže výkon evropského zatýkacího rozkazu odmítnout.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

² Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. 2000, L 239, s. 19; Zvl. vyd. 19/02, s. 9), podepsaná v Schengenu (Lucembursko) dne 19. června 1990.